

3. Wolczuk, K.(2019)State building and European integration in Ukraine.*Eurasian Geography and Economics*,60:6,736-754.

4.] Musliu V., Burlyuk O. (2019). Imagining Ukraine: From History and Myths to Maidan Protests. *East European Politics and Societies*. 33(3), 631-655.

УДК 37.091.113.07:17.022.1

Бабенко І. В.

*кандидат педагогічних наук, старший викладач
кафедри педагогічної майстерності та менеджменту
імені І. А. Зязюна Полтавського національного
педагогічного університету імені В.Г. Короленка*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Імідж керівника освітнього закладу може бути визначений, як образ керівника, сформований у свідомості представників цільових контактних груп громадськості, який виконує певні функції у межах його професійної діяльності. Імідж поєднує у собі як соціальний статус, соціальні зв'язки керівника, так і його психологічні особливості та якості.

Поняття «імідж» (образ) походить від латинського *imago* (зображення, відображення, видимість), пов'язаного з латинським словом *imitare*, що означає «імітувати» [1].Формуванням іміджу цікавилися ще з давніх часів. Наприклад, античні мислителі виділяли проблему розбіжності поведінки людини та її сутності: якою він бачить її сам і якою вона є насправді. Так, раніше це виражалося в традиції привласнювати красиві імена правителям: Ярослав Мудрий, Річард Левине серце тощо.

Поняття «імідж» пов'язане як із внутрішнім світом людини, так і з її зовнішнім виглядом. Головне у створенні іміджу – це пропорційність, співвідношення зовнішніх та особистісних даних. Для керівника необхідна єдність внутрішнього змісту його діяльності та зовнішнього вигляду. Вони грають важливу роль у побудові іміджу. Імідж – незмінний атрибут кожної людини, перш за все, керівника.

Імідж керівника освітнього закладу має бути гнучким, виявляти певний рівень ситуативності, залежно від конкретних умов, потреб, часу. Під гнучкістю в даному контексті слід розуміти зміну акцентів у структурі іміджу керівника відповідно до вимог його особистості ззовні, адекватно поводити себе в мінливому середовищі, зберігаючи при цьому індивідуальність.

Цілісність іміджу залежить від внутрішньої психологічної узгодженості його соціально-психологічних компонентів (емоційної спрямованості особистості, поведінкових реакцій, проявів характеру, наявних ділових якостей) і позначається відповідно до уявлень про цілі діяльності керівника, засобів вирішення управлінських завдань, вербальних і невербальних компонентів, обов'язково відповідати їм. Очікування оточуючих людей не завжди усвідомлюються керівником, оскільки мають неформальний характер, але вони суттєво впливають на його імідж. Керівнику освітнього закладу треба знати про те, які стереотипи громадської думки заважають людям адекватно оцінювати його діяльність. Керівник часто стикається із ситуацією, коли оптимальний, з точки зору організації вибір, ставить під загрозу його власний авторитет.

Імідж керівника закладу освіти виконує ряд функцій, серед яких можна виділити зовнішні та внутрішні функції. Серед зовнішніх функцій найважливішими виступають представницька та комунікаційна функції. Представницька функція забезпечує діяльність керівника як представника при зовнішніх контактах організації. Тобто, імідж керівника визначає імідж організації. Комунікаційна функція повинна здійснювати оптимальний обмін інформації між організацією та зовнішнім середовищем.

Внутрішні функції іміджу керівника складаються з номінативної, нормативної, мотиваційної та функції соціального впливу. Безумовно, комунікаційна функція, яка розглянута у складових зовнішніх, має і внутрішній аспект (в контексті внутрішніх комунікацій). Номінативна функція виділяє керівника серед інших управлінців, підкреслює його переваги, відмінності, диференціює особистість керівника в середовищі. Нормативна функція полягає у тому, що керівник задає норми поведінки внавчальному закладі, тобто сприяє формуванню соціально-психологічного гармонійного клімату в колективі. Мотиваційна функція іміджу базується на бажанні підлеглих бути схожими на керівника професійними чи соціальними рисами. Мотиваційна функція тісно взаємодіє з функцією соціального впливу іміджу, яка полягає у підвищенні ефективності управлінської діяльності керівника, який має позитивний, чітко емоційно забарвлений та активний імідж [2].

Імідж керівника освітнього закладу надихає своїх підлеглих до продуктивної діяльності, впливає на співробітників у плані їх самовираження, емоційного стану кожного працівника та соціально-психологічного колективу в цілому.

Вищезгадані фактори впливають на ефективність процесу формування іміджу керівника закладу освіти. Йому важливо бути привабливим (всередині та зовні), щоб оточення сприймало його як наставника, друга і порадника, висококваліфікованого професіонала, лідера, людини багатого духовного світу, і просто порядну та цікаву особистість. Відчуття того, що тебе сприймають

адекватно, дозволяє стати успішною, впевненою в собі людиною, керуючись позитивними думками, оптимізмом, досвідом і любов'ю до професії та ставати хорошим прикладом для інших. Тому, безумовно, слід попрацювати над створенням свого привабливого образу. Це, звичайно, клопітка й наполеглива робота, яка вимагає постійного і безперервного вдосконалення себе та своєї поведінки. Імідж – це довгий та цікавий шлях до успіху. Нерідко люди, які мають значні можливості (високий творчий, художній чи інтелектуальний потенціал), талановиті та працелюбні, не досягають справжнього успіху саме, через відсутність власного іміджу, оскільки або не вміють створювати його, або не надають цій проблемі належної уваги.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кирилюк Ф.М., Конверський А.Є., Білик В.Ф. Політологія: навчально-методичний комплекс / Ф.М. Кирилюк, А.Є. Конверський, В.Ф. Білик. К.: Київський національний університет ім. Т. Шевченка, 2004. 697 с.
2. Теоретико-практичні засади формування іміджу керівника загальноосвітнього закладу. URL: https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:lxa7E1M-ybsJ:https://knowledge.allbest.ru/management/3c0a65625a2ac78a4c43b88521206c36_0.html+&cd=2&hl=ru&ct=clnk&gl=ua&client=avast-a-1

УДК 327.82

Назимок У.Ю.

аспірантка, Київський університет імені Бориса Грінченка

УРОКИ КУЛЬТУРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ. ЄВРОПЕЙСЬКЕ ТУРНЕ УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ КАПЕЛИ

Сьогодні, як і сто років тому, українська культура є одним із визначальних факторів сприйняття українців окремою нацією. Дослідження українського мистецтва, фольклору, звичаїв – важливий крок для самовизначення кожного українця та усвідомлення себе частиною великого народу. Для іноземців ознайомлення з українською культурою є можливістю дізнатися про існування абсолютно самобутнього народу, який при цьому залишається частиною загальноєвропейського простору.

Застосувати культуру як потужний політичний інструмент вдалося Симону Петлюрі у 1919 році. Боротьба за незалежність УНР була надважкою та всеохоплюючою. Маючи перемінливі успіхи на військовому фронті, Головний отаман військ УНР відкрив ще один – культурний. Симон Петлюра наказує Олександрю Кошицю та Кирилові Стеценку за тиждень зібрати хор для